

dette, som jeg mener kan aabne en Udsigt til Samvirken imellem det ærede Medlem og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det er en Likhæmselse, som har og kan faae sin Betydning ved det, som det ærede Medlem ogsaa yttrede, der havde været en Hovedopgave for ham ved den næstsidste Aft fra hans Side; nemlig at give en Gaandsrækning til Ministeriet, for at det kunde komme vel bort fra det Hele. Dette var jo meget smukt fra hans Side, men hvad der noget formindskede Taknemligheden fra Ministeriets Side, er det, at hans Tale igaar tillige viste, hvor glædeligt dette vilde være for ham selv, og det er for saa vidt altsaa en ikke ganske uegennyttig Opoffrelse fra det ærede Medlems Side, at han vil lette Bortgangen for Ministeriet. Det staar saaledes fast, at det ærede Medlems Ønske og Opgave er at faae dette Ministerium bort og at faae det bragt dertil, at andre Samfundslag kunne komme til at deltage i Styrelsen af Landet end dem, der tidligere i den forløbne konstitutionelle Tid have deltaget deri; dette er, som sagt, et mærkeligt Berøringspunkt imellem de ærede Medlemmer. Det viser sig jo ogsaa, at disse to ærede Medlemmer forenes om i en ganske overordentlig Grad — efter min Mening i en altsor stor Grad — at tage sig af Hans Majestæt Kongens Rettigheder, og at de der have samlet sig om at ville bebrejde dette Ministerium, at det ikke skulde have viist tilstrækkelig Rensomsel lige over for Hans Majestæt; det er altsaa ogsaa et Likhæmsningspunkt imellem de to ærede Medlemmer. Men dertil kommer fremdeles, netop efter den Uttring, som fremkom fra den ærede Ordførers Side, i Sammenligning med, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at de ogsaa nu begge to forenes i deres konservative Bestræbelser; thi det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har jo netop sagt, at det var Moderationens, Besindighedens Dei, han vilde slaa ind paa, og den ærede Ordfører har jo ogsaa sagt, at det var de konservative Interesser, som han tog sig af, og han mente jo tillige, at disse fortrinnsvis skulde være repræsenterede der, hvor jeg ogsaa antager, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fortrinnsvis søger sin Støtte, saa at jeg ikke ser rettere, end at de ogsaa der maatte komme til at mødes. Der er nu imidlertid aldrig nogen saadan nærmere Sammentræden eller noget saadant Møde, som ikke ved Siden af sin glade og lyse Side ogsaa har sin mørke, og der kunde jo vel være nogen Tvivl om, at det dog egentlig kunde blive til nogen rigtig Forsoning. Der vil jo saaledes med Hensyn til det første Punkt angaaende den Omhyggelighed for at iagttage alt Hensyn til Hans Majestæts Prærogativer og Rettigheder, undertiden kunne komme en mørk Sky frem ved at erindre om Forholdet ved den næstsidste Adresse,

og den Erklæring, som saa ofte er given af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at det, han tilsigtede, ikke saa meget er Reformer; — det er hans egen Uttring: vi kunne godt vente nogle Aar endnu, men hvad det kommer an paa, det er Selvstyrelsen, og det er derom han til det Yderste og Sidste vil kæmpe. Men om denne Selvstyrelse har den ærede Ordfører sagt, at den er ham i højeste Grad imod, og den vil han bekæmpe til det Yderste; det er ham klart, at derved kunne vi ind paa den sørgelige Stilling, hvor man ogsaa i høj Grad vil skade Thronen; saaledes har han udtalt sig. Nu er det jo vist og sandt, at den ærede Ordfører kan sige, at det ærede Medlem tier stille dermed nu, ligesom det blev sagt under Adressen, idet det ikke kom frem. Man skal vel ikke forlange for Meget, de Herrer kunne jo beholde deres Principer ligefuldt; men naar Principerne ere saa diametretalt modsatte, saa er det dog ikke rimeligt, at der vil hengaa lang Tid, inden Forbindelsen løsnes. Hvad nu angaar Kampen for de konservative Interesser, saa siger jeg ogsaa, at der her kunde frembyde sig forskellige Banfælgigheder. Der er nu imidlertid med Hensyn til dette at sige, at man ikke saa ganske kender den ærede Ordførers Anskuelser. Med Hensyn til forskellige andre Punkter siges der at være flere, hvor det vil være vanskeligt at tilveiebringe nogen Overensstemmelse paa det konservative Grundlag. Jeg veed virkelig ikke — ja, Enhver er sig selv nærmest, som Kultusminister falder Skoleloven mig ind — jeg veed ikke, om der med Hensyn til den er Overensstemmelse mellem de to ærede Herrer; men det forekommer mig, at som noget egentligt konservativt kan det Skridt ikke betragtes, som der her er blevet gjort ved i det Hele taget ikke at fremkalde Noget, men ved snarere at hindre og standse. Og med Hensyn til de øvrige Sager, som nærmest vedrøre mig, saa ser jeg ikke rettere, end at den ærede Ordfører med Hensyn til de kirkelige Love har udtalt sig temmelig bestemt imod de Anskuelser, som gjøres gjældende fra den anden Side; men selv om jeg skulde tage feil i den Henseende, saa tager jeg vissefelig ikke feil i, at nogen Enighed angaaende det kirkelige Spørgsmaal i dets forskellige Retninger neppe kan være tilstede, idet den ærede Ordfører efter sin Opfattelse jo netop maa stille sig helt anderledes, end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og dem, der slutte sig til ham. Hvad nu angaar de andre Forhold, saa have vi jo en bestemt Erklæring fra den ærede Ordfører med Hensyn til Fæsteforholdet, hvor han er og vil være en afsjort Modstander af det, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) nylig fremsatte som Exempel paa en moderat Fremgangsmaade. Med Hensyn hertil er det aabenbart, at nogen saadan egentlig Samvirken vil der ikke finde Sted, og jeg frygter for, at noget Lignende vil vise sig ved